

# Své Rocky Mountains

Vojta Kidák Tomáško

**A**

1. Je srpnový pátek a na horách sněží,

**D**

někdo jde vzhůru, někdo si věří,

**A**

**D**

**A**

krosna na zádech tíží jak žulový blok.

Zatím, co dole je léto a stromy

**D**

a silácké řeči těch co se bojí,

**A**

**D**

**A**

do bílé pláně udělat první krok.

**D**

**G**

**R:** Vždycky se najdou a znovu to zkouší

**D**

**A**

slunce jak plamen bodá je v očích,

**E**

**D**

**A**

rvou se jak koně, jen aby našli své já.

2. Sklonil jsem hlavu a ptal se sám sebe,  
jestli jak oni mám to svoje nebe  
tak blízko na dosah a nejsem na kolenou.  
Bez velkých řečí a ohraných frází,  
vstával jsem do tmy a nejmíň mi schází  
publikum, co chce mít za každou cenu své šou.

**R:**

3. Možná mám poslední, poslední šanci,  
vzít svoji víru a v ledovém tanci  
na vrchol vynést svou vlajku a vidět ji vlát.  
Má každý před sebou své Rocky Mountains,  
svůj kopec z dětství, co zdál se být zlatý,  
ale kolik jich ztratilo cepín a muselo vzdát.

**R:**

**R:**

**R:**